

[Fiskeriministeren.]

man på usund måde skal stimulere et kutterbyggeri, som erhvervets forhold ikke giver rentabilitet for. Formålet er at følge de naturlige udviklingsmuligheder i erhvervet op og at konsolidere den linje, som har præget dansk fiskeri, nemlig at kutterne bygges af erhvervets folk, som selv skal fiske med kutterne og i det hele taget varetage alt det arbejde, der er forbundet med fiskeriet fra disse. Derved bevares også det særlige partsfiskeri, som man fra alle sider tillægger så stor betydning.

Den nyordning, der her er tale om, har jeg indgående drøftet med fiskeriets hovedorganisationer. Forhandlingerne herom påbegyndte jeg allerede i sommeren 1957, og i disse drøftelser har også Fiskeribankens bestyrelse været inddraget. Retningslinjerne for den ordning, jeg hermed forelægger, er blevet tiltrådt af såvel hovedorganisationerne som af bankens bestyrelse.

Med hensyn til enkeltheder i ordningen vil jeg gerne fremhæve de ønsker, der er fremsat af fiskerierhvervets repræsentanter, ønsker, som jeg har fundet det rimeligt at imødekomme, og som også kan imødekommes inden for nyordningens rammer.

Det drejer sig om: 1) En låneordning, der giver de billigst mulige lån og mindst mulige kurstab. 2) En låneordning, hvorved der for den del af de nye fiskeribanklån, som svarer til de hidtidige sekundære lån, sikres ansøgerne samme individuelle behandling under medvirken af fiskerflådens fornyelsesnævn, som hidtil er ydet. 3) En løbetid på 15-17 år for lån til nybygning af fiskerkuttere og en 7-årig løbetid for lån til udskiftning af motorer. 4) Bevarelse af adgangen for låntagerne til, når de ikke ønsker at optage første prioritet i Fiskeribanken, at opnå sekundært lån i banken efter så stort lån, som kan opnås andetsteds, f. eks. i banker eller sparekasser, uden kaution. 5) Endvidere er der udtalt ønske om, at der skulle være adgang til at overføre lånene til nye kvalificerede købere. Det er selvfølgelig ikke mindst af betyd-

ning, hvis en kutterejer, der har lån i Fiskeribanken, ønsker at lægge op.

På dette grundlag anmodede jeg Fiskeribankens bestyrelse om at ville fremkomme med et praktisk forslag, opbygget i overensstemmelse med de fra erhvervets side fremsatte ønsker. Fiskeribankens bestyrelse overdrog arbejdet til medlem af denne bestyrelse, kontorchef L. Frederiksen i finansministeriet og konsulent Uldall-Hansen sammesteds. Resultatet af overvejelserne foreligger i den meget udførlige og grundige redegørelse, der er optrykt som bilag til lovforslaget. Som det vil ses af denne betænkning, er de ønsker, som fiskerierhvervet har fremsat, i alle henseender tilgodeset, og selv om betænkningen med hensyn til den tekniske udredning kan forekomme lidt indviklet, er dog de foreslåede lovændringer, som tilsigter ordningens gennemførelse, enkle og let overskuelige.

De fiskere, som vil bygge egne fartøjer, og som er kvalificerede hertil, kan herefter optage et samlet lån i fiskeribanken svarende til det hidtidige førsteprioritetslån i banken og det sekundære statslån. Ønskes højere lån end svarende til det hidtidige førsteprioritetslån, vil som nævnt fiskerflådens fornyelsesnævn komme til at medvirke ved låneansøgningens behandling. Der opnås herved sikkerhed for, at disse lån kun ydes til egentlige erhvervsfiskere, som i enhver henseende anses for kvalificerede. Den begrænsning, der følger heraf, vil ikke blot øge sikkerheden for banken, men vil også bidrage til bevarelse af fiskernes selveje og partsfiskeri.

Det samlede lån, som en sådan fisker vil kunne få, bliver som hidtil indtil 85 pct. af den godkendte byggesum.

For de færøske fiskeres vedkommende må der regnes med et normalt førsteprioritetslån på 50 pct. gennem det færøske realkreditinstitut og lån på indtil 20 pct. i Fiskeribanken. Her bliver således maksimum 70 pct., men de færøske fiskere bevarer adgangen til det 20 pct.s tilskud, som de